

PROSINEC 2020
LEDEN 2021
ÚNOR 2021

Zpravodaj farnosti Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni

Číslo 8

Prosinec 2020, leden, únor 2021

ADVENT - DOBA OČEKÁVÁNÍ

Advent – slovo, které nás naplňuje příjemnými vzpomínkami na dobu nabitou energií blížících se vánoč - času, který už od dětství milujeme.

Tajemné slovo *advent* znamená *příchod*. Příchod Krista na tento svět, do našeho limitovaného času. Příchod Ježíše Krista, Pána dějin, toho, který je *alfa i omega, počátek i konec* (srov. Zj. 21,6). Ten první příchod se už v čase uskutečnil „*A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi*“ (srov. Jan 1,14) to oslavujeme o vánočních svátcích. A ten druhý příchod Krista ve slávě na konci časů, ve víře v Jeho slovo, očekáváme.

První příchod si společně v adventní době připomínáme, a tím si ožívujeme vztah k milosrdnému a milujícímu Bohu. Druhý příchod však skutečně čekáme, ať budeme na živu v tomto pozemském čase nebo budeme mrtvi tomuto času, kdy z běhu dějin vystoupíme, protože Pán dějin přijde jako soudce živých i mrtvých.

Advent – příchod nutně vyvolává jednu důležitou reakci, a to přípravu. Čekám-li skutečně vzácnou a milou návštěvu, nedá mi to, abych se na ni nezačal připravovat. Nutí mě to, a motivuje radostně, uklízet, zdobit a shánět něco, čím bych očekávanou návštěvu pohostil. Děje-li se toto přirozeně v rovině vnější, čím přirozenější by to mělo být v rovině duchovní, která je nejosobnější.

Přeji vám i sobě, aby *doba očekávání* byla časem našeho hlubšího produchovní, protože naše připravené a očekávající nitro pak bude schopno plně vnímat jedinečnou atmosféru vánoční radosti a pokoje, kterou můžeme sdílet se svou rodinou, přáteli a všemi blízkými.

P. Mgr. Martin Bětuňák, duchovní správce farnosti

PŘÁNÍ Z REDAKCE

Za redakci Farních listů vám všem přejeme Advent plný naděje, pokoje a důvěry, naplněný krásným shledáním se Svatou rodinou a požehnaný nový rok 2021, prožitý v lásce a radosti v Kristu.

ROZPIS BOHOSLUŽEB VE FARNOSTECH SPRAVOVANÝCH Z TŘEBONĚ

pravidelné bohoslužby

Farnost	Neděle	Všední dny
Třeboň	9.00, 18.30	Út, St, Čt, Pá 18.30 So 9.00 (1.)
Stráž nad Nežárkou	9.00	
Majdalena	11.00	
Chlum u Třeboně	11.00	
Novosedly nad Nežárkou / Mláka*		1. a 3. So **18.00/17.00
Lutová		2. a 4. So **18.00/17.00

* Od jara do podzimu jsou slouženy sobotní mše sv. v poutním kostele v Mláce

** Letní / zimní čas, (1.) první sobota v měsíci

FARNÍ KALENDÁŘ

Z důvodu vládních opatření souvisejících s pandemií koronaviru je konání bohoslužeb v současné době možné za dodržování vládou přesně definovaných podmínek a pouze s omezeným počtem účastníků. **Pro aktuální informace a pokyny sledujte stránky farnosti a nástěnku v kostele.**

Pravidelné události

Středa - Adorace Nejsvětější svátosti vždy od 17.30

První pátek v měsíci - v 17.30 prvopáteční adorace s litaniami k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Druhý čtvrtek v měsíci - mše sv. za Mobilní hospic sv. Kleofáše

Před každou mší svatou modlitba růžence.

Další oznámení a informace

Příležitost ke svátosti smíření je před každou mší sv. v týdnu.

Svátosti křtu, manželství, pomazání nemocných, po domluvě s duchovním správcem nebo farním vikářem.

Prohlídky kostela a křížové chodby jsou od pondělí do soboty, vždy od 15.00.

Římskokatolická farnost Třeboň vydala dvě barevné pohlednice kostela a Třeboňské madony, které jsou k dostání u kostelníka. Jedna pohlednice stojí 5 Kč.

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ

Milí přátelé,

píši povzbudivé slovo do nadcházejícího adventu. Venku svítí krásně slunce a na Vánoce to zatím vůbec nevypadá. Také jsem slyšela, že prý letos žádné Vánoce nebudou...

Chtěla bych Vám říci, že budou. I když je nyní krásné slunečné a teplé počasí, i když nebudou adventní trhy, a koncerty a spousta dalších věcí. Ale nic z toho nemá vliv na to, jestli Vánoce budou nebo nebudou. Budou a bude advent a Ježíš se znovu narodí a my to oslavíme. Příchod Ježíše není závislý na nějaké epidemii a vládních rozhodnutích. Naopak. On, přichází z vlastní vůle, přichází k nám, aby nám přinesl lásku, požehnání a pokoj. Znovu a znovu. Přijde, bude v našich srdcích, očích a rukou. Ta krásná zpráva, evangelium, které On nám zvěstuje, opět zazní a na nás je, abychom ji uslyšeli, uchopili a předávali dál. A já věřím, že tu zprávu o lásce uslyšíme a budeme ji zvěstovat a její poselství naplňovat, a tak se advent i Vánoce stanou. V našich srdcích a myslích. V našich rodinách i zaměstnáních. Takže: „Nebojte se, hle zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel...“

Blanka Nová, sociální pracovnice Hospice sv. Kleofáše

Spolek Žít Třeboní a Římskokatolická farnost Třeboň
vás srdečně zvou na

veřejná shromáždění spojená se mší svatou

a modlitbami za uzdravení nemocných a pomoc pro ty, kteří o ně pečují

Shromáždění se budou konat u Mariánského sloupu na Masarykově náměstí v Třeboní v následujících termínech:

**V roce 2020 - 22.11., 29.11., 6.12., 13.12., 20.12., 25.12., 27.12. vždy
v 10:30 hod. a 8.12. v 17:00 hod.
v roce 2021 - 1.1., 3.1. vždy v 10:30 hod.**

**Věříme, že sváteční bohoslužby na třeboňském náměstí, nám pomohou
jedinečným způsobem připomenout poselství Adventu
a prožít tradiční atmosféru Vánoc ve společenství lidí dobré vůle.**

Shromáždění jsou řádně ohlášena na MÚ v Třeboní, a to na základě zákona č.84/1990 Sb. o právu shromažďovacím a budou organizována v souladu s aktuálními mimořádnými opatřeními vlády.

*Za Žít Třeboní z.s. Ing. et Mgr. Zdeněk Tesař - předseda výboru spolku
a Mgr. Aleš Kratochvíl - člen výboru spolku*

MARIÁNSKÝ SLOUP V PRAZE

V sobotu 15. srpna 2020, po skončení slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, která proběhla v Týnském chrámu, požehnal pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka Mariánský sloup na Staroměstském náměstí.

Mariánský sloup byl obnoven po téměř 102 letech od svého stržení. Jeho požehnání se zúčastnila řada věřících, včetně rytířských řádů, orlů, pražských hasičů, skautů, krojovaných skupin a dalších.

Základem nového Mariánského sloupu v Praze je 16 pískovcových bloků-kamenů; patnáct kamenů věnovala česká města, z nichž jedním je Třeboň. (Šestnáctý byl pořízen z darů českých krajanů v americkém Chicagu).

Nápisy, které svědčí o šestnácti darech hlavnímu městu, zůstanou odteď skryty pohledům. Štědrost měst bude ale připomínat dlaždice s děkovným nápisem. A tak při návštěvě Mariánského sloupu nás může těšit, že právě naše město mělo na zbudování Mariánského sloupu podíl ☺.

O stavbu Mariánského sloupu v Praze se velmi zasloužil sochař a restaurátor Petr Váňa, který navzdory dlouhodobě zamítavým postojům Prahy k obnově sloupu na napodobenině sochy a soklu 23 let pracoval.

Pozn. Náš třeboňský Mariánský sloup stojí na náměstí od roku 1781 a autorem je L. Hueber.

Marie Košinová

BETLÉM Z RODINNÉHO ARCHÍVU

Snímek miniaturního Betléma z papíru, který namaloval a vyrobil můj táta v r. 1919, když mu bylo 23,5 roku.

Táta (také Jan Květ) prožil své dětství od 1. do 11. roku svého života (1896-1965) v Táboře. Volnou inspiraci siluetou staré části Tábora je možno vyčíst i z jeho Betlému.

Podstatně věrněji pojatou, ale také idealizovanou siluetu Tábora včlenil do svého Betlému ilustrátor dětské knihy, která se jmenuje "Kytice". Pochází od spisovatele Františka Bartoše (1837-1906). Měli jsme doma její vydání z časů 1. republiky (asi z r. 1920). Autor "Kytici" charakterizuje jako knihu pohádek, básniček a písní zlidovělých a lidových z českých zemí. Tu knihu už

nemám, ale snad by se našla v nějakém antikvariátu.

Jan Květ, Hony

ZAMYŠLENÍ

„Dokud se nám nerozbřeskne“

Až nás v následujících dnech bude opět tížit strach z budoucnosti, nebo se nám nebude dostávat dechu k povzbuzení ostatních, vzpomeňme si na verše z Janova Prologu "v něm byl život a život byl světlo lidí" (Jan 1, 4). Můžeme si je napsat na kousek papíru, který si třeba připevníme na lednici společně se seznamem na nákup. Opakujme si verše o tom, že Kristus je zdrojem života a pravé Světlo, dokud se nám "nerozbřeskne" a

nepochopíme, že je to život každého z nás, o které se zde mluví. A hlavně - nezapomeňte číst dál, až tam, kde se píše, že "to světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila"(Jan1,5).

Kéž nás tato slova ujišťují o tom, že na nic nejsme sami, a že i když není v našich silách zastavit ani ty nejmenší pohromy, máme někoho, kdo přemohl celý svět (Jan 16,33).

připravil Lukáš Šimek podle příspěvku P.M. Kašparové OP "Z hvězdy vyšlo Slunce". KT 48, Perspektivy 2020

HUMOR – KOŘENÍ ŽIVOTA

Historiky z nedávné doby, jejíž opakování v jakékoli podobě si nepřejeme

Stalo se někdy v 80. letech minulého století v Třeboni: V mém rozhovoru s jedním středoškolským pedagogem, komunistou, přišla řeč mimo jiné na dceru našich známých, kterou onen pedagog učil. Jeho odpověď zněla asi takto: „Je sice zatížená náboženskou vírou a chodí do kostela, ale přesto je velmi dobrá žákyně a slušné děvče“.

Přibližně ve stejné době se v rozhovoru s námi jistý treboňský kádrovák zmínil o potížích s dětmi a mladými lidmi, o které se nikdo nestará, takže v důsledku chybějící rodičovské péče se mohou dopouštět i trestné činnosti. Přitom jako ocenil manžele Fürstovy z Majdalény za to, že od podobného osudu zachránili větší počet dětí, které přijali do své rodiny a poskytli jim náležitou péči a výchovu. Rozhovor uzavřel slovy: „Oni ty děti vychovávají sice v křesťanském duchu, ale pořád je to lepší, než aby se toulaly jen tak po ulicích.“

Před koncem svého vysokoškolského studia jsem učinil zkušenost, že ne všichni marxisté leninisté byli silně předpojatí proti křesťanské víře. U závěrečné zkoušky z povinné výuky marxistické filozofie a politické ekonomie jsem si náhodou vytáhl otázku „marxismus a náboženství“. Zkoušeli mě lektorka a lektor jen o několik let starší, než bylo mých tehdejších 22 let. Rozhodl jsem se odpovídat podle schématu: „marxismus tvrdí to a to, ale můj názor je jiný proto a proto“. Oba zkoušející mě nechali téměř bez přerušení takto mluvit asi 40 minut. Pak mi dali nějakou bezproblémovou otázku, na niž stačila jen stručná odpověď. Když mé zkoušení ukončili, poslali mě na chvíli do sousední místnosti, aby se poradili. Zakrátko mě zavolali zpět a zeptali se: „Co s tebou máme dělat?“ Odpověděl jsem: „To je na vás.“ Závěrečné sdělení lektora, který zkoušku řídil, mě překvapilo: „My známujeme vědomosti, ne názory, a co jsi měl vědět, to jsi věděl. Máš tedy jedničku.“ Má zkouška se konala v roce 1955. O 15 let později, když v roce 1970 probíhaly všude normalizační politické prověrky, byli oba moji zkoušející zbaveni členství v komunistické straně za své „protisocialistické názory“.

Nakonec historika a po ní soutěžní otázka: V roce 1962 jsem byl zaměstnán v Botanickém ústavu Akademie věd a na vlastní žádost jsem přecházel z jeho pracoviště tohoto ústavu v Průhonicích na jeho pracoviště v Brně. Tamní komunisté měli za úkol být obzvlášť bdělí a ostražití, hlavně kvůli nadprůměrnému počtu „praktikujících“ katolíků mezi obyvateli Jihomoravského kraje“. A tak si mě chtěli také prokádovat, i když toho nebylo třeba při změně pracoviště uvnitř téhož ústavu. Skvělá vedoucí brněnského pracoviště, aktivní katolička, o tom dvakrát neúspěšně přesvědčovala příslušného kádrováka. Ke třetímu přesvědčovacímu pokusu mě přibrala. Po jejím zcela jasném vysvětlení celé situace kádrovák pokýval hlavou, dlouze se zamyslel a potom pravil: „Tak už tomu, soudružko, rozumím. Soudruh bude u nás pracovat, ale veden v evidenci zůstane v Průhonicích, že?“ Ujistili jsme ho, že ano, načež on pokračoval: „Ale vyžít ve složkách se bude u nás, že?“ Uspokojen naší kladnou odpovědí nás nechal odejít.

Soutěžní otázka: Co tehdy znamenalo kádrovákem použité slovní spojení „vyžít se ve složkách“? Svě odpovědi zasílejte do 31.12.2020 e-mailem na adresu: jan.kvet@seznam.cz. Autory/ky správných odpovědí odměníme vstupenkou na výstavu v Třeboni nebo Jindř. Hradci nebo v Čes. Budějovicích, podle jejich výběru. Správnou odpověď a zhodnocení všech odpovědí také uveřejníme v příštím čísle Farních Listů.

RNDr. Jan Květ, CSc.

LINKA POMOCI MATKY TEREZY

Již druhým rokem v Jindřichohradeckém vikariátu, na Borovansku a Novohradsku funguje Linka pomoci Matky Terezy. U jejího zrodu stála Eliška Pouzarová, Karel Petruš a duchovně jí podporuje otec Jiří Kalaš.

Linka pomoci Matky Terezy provozuje telefonní linku, s nepřetržitým provozem pro veřejnost, na které lze 24 hodin denně požádat o duchovní službu kněze nemocným, zoufalým či umírajícím. Tato služba je poskytována bezplatně. Telefonní hovor je zpoplatněn dle tarifů mobilních operátorů. V případě nouze je možné linku pouze prozvonit či poslat SMS a služba na lince zavolá zpět.

Telefonní linka je dostupná NON – STOP, slouží na ní jedenáct dobrovolníků. Po zavolání se Vám jeden z nich bude věnovat, promluví s Vámi, poznamená si kontaktní údaje a podle situace se bude maximálně snažit pomoci Vám. V případě potřeby Vám zprostředkuje službu kněze.

Telefonní číslo Linky pomoci Matky Terezy: **778 55 85 95**.

Erika Suchanová

MODLITBA MATKY TEREZY

Pane dej, abychom nesli lásku tam,
kde chudí jsou ponižováni,
radost tam, kam nedošla tvá zvěst,
smíření tam, kde jsou lidé rozděleni.
Pomoz nám smířit
otce se synem,
matku s dcerou,
manžela s manželkou,
věřícího s tím,
kdo nemůže uvěřit,
a také křesťany, kteří se nemilují.
Ty nám otevíráš cestu ke smíření,
pomáháš k tomu, aby církev,

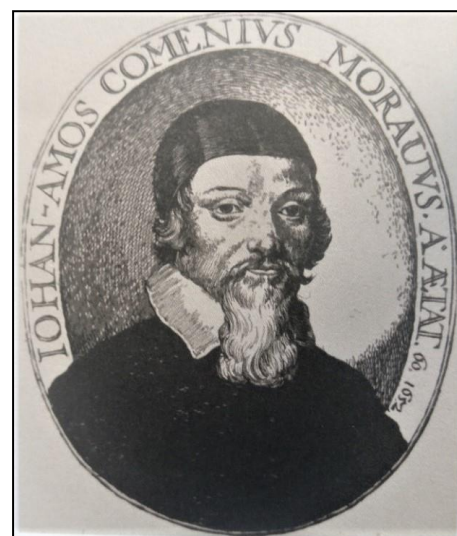
zraněné tělo Kristovo,
byla kvasem společenství
pro chudé této země
i pro celou lidskou rodinu.
Pane, učíš mě nástrojem
svého pokoje.
Nestarám se o zbraně, Pane:
chci pouze vnášet tvůj mír do světa.
Pane, kde vládne pokoj,
tam jsou ozbrojené mysli i srdce.
Kde vládne pokoj,
vyprazdňují se válečné zbrojnice.
Kde vládne pokoj,
tam zní písně lásky a bratrství.

LABYRINTEM SVĚTA A RÁJEM SRDCE

Před 350 lety zemřel v Amsterdamu učitel národů Jan Amos Komenský 15. listopadu v roce 1670.

Během svého dlouhého života (78 let) zažil jen výjimečně období klidu a stability. Většinou se musel potýkat s následky perzekuce, politických a přírodních pohrom, nemocí a skonu svých nejbližších, několikrát ztráty domova, a dokonce i svých vzácných rukopisů. Jméno Jana Amose Komenského většinou spojujeme s přívlastkem „UČITEL NÁRODŮ“. Komenský však nebyl jen pedagogem. Byl teolog, kazatel, vědec, literát evropského formátu, ale také politik a bojovník za mír a lidská práva. Sám ve svém životě musel čelit mnohému utrpení, a to jak ve své rodině, tak jako představitel Jednoty bratrské, či jako moravský patriot, který musel opustit svou zem. Komenský skutečně byl tím vším zasažen, ale jako křesťan hledal odpovědi, doloval v hlubinách víry a zápasil o naději. A nejenže nerezignoval, ale uprostřed útrap třicetileté války píše učebnice a nakonec jeho snahy vrcholí nárysem *Obecné porady o nápravě věcí lidských*, kde načrtává všeobšahlou reformu celé tehdejší civilizace.

Jan se narodil 28.3. 1592 v Nivnici na Moravě a od dětství vyrůstal ve víře podle pravidel Jednoty bratrské v Uherském brodě, kde byl jeho otec váženým měšťanem. Když se

později ohlížel zpět na své dětství a mládí, napsal: „Přivykl jsem sladkému jhu kázně už od dětství, a tak by mi bylo slastí mít dozor nad sebou, ale brzy mi dozor byl svěřen nad jinými“. Osířel ve 12 letech. Žil pak u tety v nedaleké Strážnici. Chlapec se ještě nestal vzpamatovat ze ztráty rodičů, když na jihovýchodní Moravu vtrhla uherská vojska. Výsledkem bylo zpuštění kraje a vypálení Strážnice. Mladík Jan přišel o značnou část svého jmění po rodičích, dům a dvůr lehl popelem. Až v 16. letech Komenský začal studovat na bratrské škole v Přerově, kde se snaží dohnat, co nikoli svou vinou zmeškal. Svou pílí zaujal svého učitele Karla Staršího ze Žerotína, který byl v té době také moravským zemským hejtmanem, nabídl Komenskému stipendium na kalvínské akademii v Herbornu a pak na univerzitě v Heidelbergu. Dvaadvacetiletý Jan Amos se v roce 1614 vrací jako mimořádně vzdělaný mladý muž z Německa do Přerova, kde se ujímá role učitele. Pár let nato byl poslán do svého prvního sboru jako kazatel. A sice do německy mluvícího společenství ve Fulneku. Komenský se zde ženil s Magdalenou Vizovskou a zažívá vzácné období osobního štěstí, brzy se jim narodí dvě děti. V té době mladý teolog pracuje na některých svých knižních projektech – zejména na slovníku jazyka českého, který o více než 40 let byl zmařen při požáru Lešna, když už byl slovník připraven k tisku. Po bělohorské bitvě se Komenskému obrátil život vzhůru nohama, po několik let se musel skrývat, ale zároveň se snažil pracovat i v nejnuznějších podmínkách, jako pastor těšil druhé a nakonec sám musel čelit největší ztrátě, když přichází o milovanou ženu a obě děti na epidemii moru. Jak sám uvádí: „Rodina je klenotem po Pánu Bohu nejdražší“. Z četných spisků, kterými těšil druhé i sebe, zmiňme *Pres Boží (Boží lis)*, kde pojednává o užitečnosti utrpení a zármutku pro věřící, nebo nové dílo *Truchlivý*, kde vede s Bohem takřka jobovský zápas o smyslu útrap, jež postihly nejen jeho, ale celou Jednotu bratrskou.

Než musel opustit vlast, aby vedl exulanty do Lešna v Polsku, sepsal slavný *Labyrint světa a ráj srdce*, který pro svůj poetický a rozkošatělý jazyk tvoří zvláštní kapitolu v dějinách české literatury, třebaže je to knížka především duchovní. V exilu byl zvolen bratrským biskupem a snažil se zde také sepsovat didaktické učebnice, aby se po návratu do vlasti, o němž snil, mohlo u nás co nejdříve podle nich učit a byly srozumitelné všem dětem.

A protože se učebnice latiny *Janua linguarum reseta (Dveře jazyků otevřené)* stává v Evropě čím dál známější, rozhodl se tedy psát latinsky, aby se díla snadněji mohla šířit. Náleží mezi ně *Informatorium školy mateřské*, *Orbis pictus (Svět v obrazech)* sám ilustroval), základy pedagogiky sepsal do *Velké didaktiky*. Byl pozván do Anglie, pak řadu let pracoval pro švédské a uherské školy. Ženatý byl celkem třikrát. Druhá žena Dorota Cyrilová mu zemřela v roce 1648 a zanechala mu čtyři děti (dvě ještě nedospělé). Následně se ženil s Janou Gajusovou, toto pozdní manželství zůstalo bezdětné.

Poslední období svého života (1656-1670) tráví Komenský v Amsterdamu, kde se těší úctě a podpoře. Pár měsíců před svou smrtí ještě přijímá trpkou zprávu o náhlém úmrtí svého zetě Petra Figula Jablonského, který působil v Litvě jako biskup Jednoty bratrské. Jeho žena Alžběta (Komenského dcera) se ocitla bez manžela s pěti dětmi a hmotného zabezpečení. Bylo třeba pomoci. Díky této rodině byl rod Komenských zachován, a to nejen generačně, ale i ideově. Jeho vnuk Daniel Ernst Jablonský (1660-1741) působil jako česko-polsko-německý teolog a filolog s kořeny v Jednotě bratrské, který usiloval o sjednocení protestantismu a stal se spoluzakladatelem Pruské královské akademie.

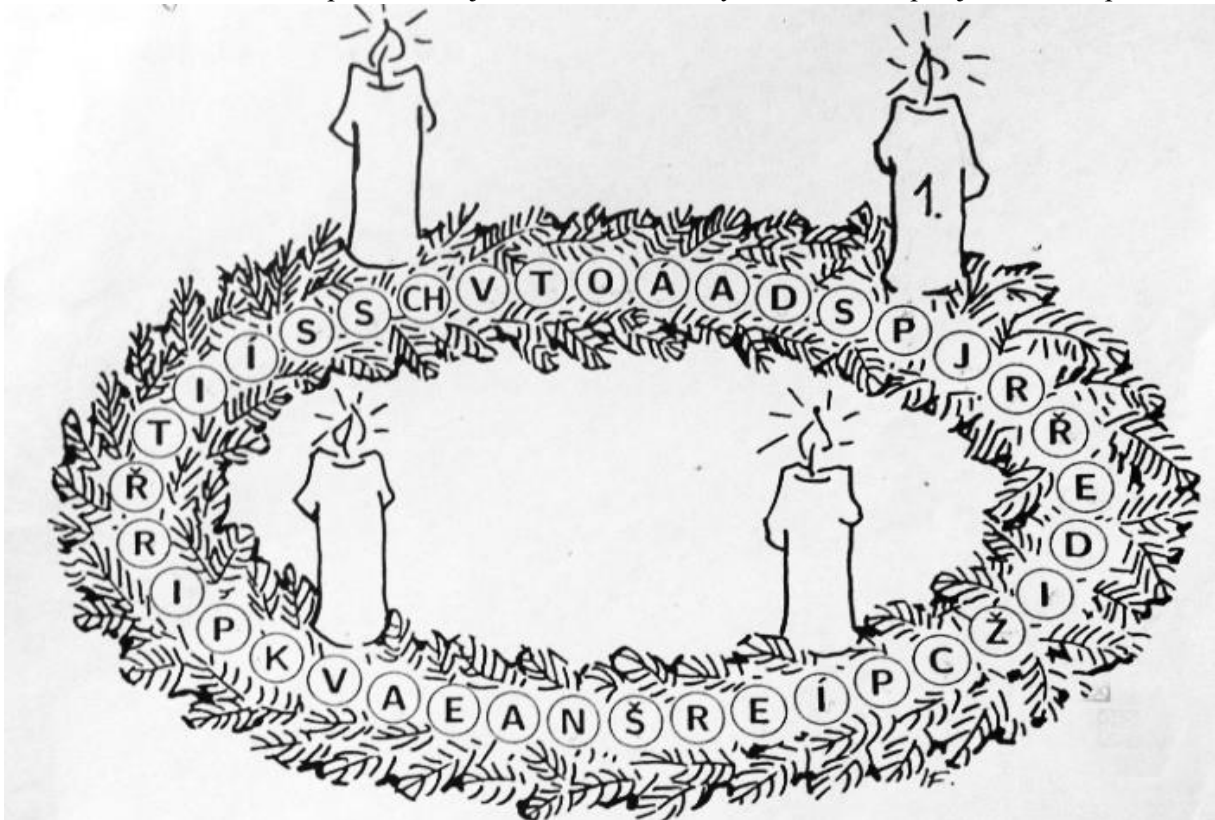
Sám Jan Amos Komenský znám zejména jako pedagog, sám sebe považoval nejvíce za teologa. Zvláštní místo v dějinách myšlení náleží jeho nedokončenému dílu, které už začal psát v těžkém období 30 leté války *Obecná porada o nápravě věcí lidských*, jejímž neznámějšími díly jsou *Všenáprava a Vševýchova*. Jeho filozofie výchovy jako Boží školy inspiruje dodnes a zároveň i jeho snaha o pohled na přírodu, jeho propojení smyslů, rozumu a víry, jeho důvěra ve schopnosti člověka k nápravě mohou v současnosti znovu rezonovat. Komenský, ač evangelík, měl blízko nejen k mystice, ale i ekumenismu, resp. církevnímu univerzalizmu. Jednota celé křesťanské církve byl úběžník, k němuž vyhlížel. V tomto směru je Komenský stále aktuální, živý a naléhavý i v současných poměrech.

Zkráceno a upraveno podle článku Martina T. Zikmunda, evangelického faráře a redaktora Perspektivy 44, Katolického týdeníku / 27. 10 - 2. 11. 2020

Zpracovala Simona Šimková

ADVENTNÍ VĚNEC – PRO DĚTI

Advent je období před Vánocemi. Trvá čtyři týdny. Lidé ho prožívají různě. Nakupují dárky, uklízejí, pečou cukroví... To všechno může být dobré, ale na co my – věřící - nesmíme rozhodně zapomenout? Zjistíš to, když vyluštíš tajenku v adventním věnci. Začni uprvní svíce, jdi ve směru hodinových ručiček a zapisuj každé třetí písmeno.

Tajenka.....

Zkuste se společně zamyslet nad tím, jak můžeme úkol z tajenky splnit my?. Obrázek si můžeš na závěr vymalovat.

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Vydává Římskokatolická farnost Třeboň, Husova 142/II, 379 01 Třeboň - pro vnitřní potřebu

Kontakt na duchovního správce: P. Mgr. Martin Bětuňák; tel. 605 446 007

<http://www.trebon.farnost.cz>

Kontakt do redakce: Ing. Marie Košinová; 1kosinova@seznam.cz

(Právo na úpravu a krácení příspěvků vyhrazeno.)

Výrobní náklady jednoho výtisku činí 10 Kč.